

av at taka myndir. Serliga torført er það at liva av kreativu verkætlanunum, ið Miriam dámar so væl. Tí taka Miriam og Janus øll sløg av uppgávum á seg.

– Sum kreativur fotografur lærir tú skjótt,

at tú ikki bara kanst taka spennandi kreativar uppgávur. Tað er fullkomið luksus at sleppa at gera tað kreativa. Tað havi eg lært, staðfestir hon álvarsom.

– Eg eri stolt av, at Janus og eg í dag liva

av myndatøku. Men eg hugsi alla tíðina um kreativu verkætlanarnir, ið eg vil sleppa at skapa. Eg veit, at onki kemur burturúr teimum figgjarliga, men tær eru góðar fyri navnið, tí tað er tað persónliga, sum tú gert, ið veruliga lýsir hvør tú ert, og hvat tú megnar, sigur hon umhugsin.

RELIGIÓN Í MYNDUNUM

Hon greiðir frá um uppvøkstur sín í brøðrasamkomuni, og hvussu uppvøksturin hevur ávirkað myndatøkuna.

“Tær allar flestu gera tað fyri seg sjálva. Eg trúgvi, at um eg skuldi gjørt tað sjálv, so hevði eg eisini gjørt tað fyri mína egnu skuld.”

– Eg haldi, at tað sæst í myndunum, at eg eri religiøst ávirkað. Tað eru fleiri, sum siga, at tað er trøllakent og ógvusligir kontrastir millum ljós og myrkur í myndunum, sum eg taki, staðfestir hon.

Hon greiðir frá, at uppvøkstur hennara eisini onkursvegna ávirkar kreativu avgerðirnar, ið hon tekur. Serliga seinastu árin hon hevur tikið alsamt fleiri nakinmyndir av kvinnum. Hon tekur bæði myndir av kvinnum, ið koma til hennara, og ynskja myndatøku til egið brúk, og eisini mynda-tøka av naknum kvinnum til kreativar verkætlanir, sum hon síðani visir fram á ymskum pallum.

– Eg eri als ikki kedd av ávirkanini, ið átrúnaður hevur á meg. Heldur eri eg glað fyri ta tilgongdina og tankarnar, sum eg skuldi ígjøgnum, áðrenn eg gjørdi av at taka nakinmyndir, ið vórðu vístar alment, staðfestir hon.

Fyri Miriam hevur samantvinningin av átrúnað og kvinnuligum seksualiteti til tíðir verið fløkt, og hon greiðir frá, at kenslan av skomm, sum mangan er ótilvitað, er so rót-grógvín í fleiri kvinnum, tí tær alt lív sitt hava hoyrt menn prædika um, hvat er rætt, og hvat er skeivt.

Hon hevur bæði hoyt talur úr Hásonginum, sum fara í smálutir og hálova kvinnuligum seksualiteti, og hon hevur eisini hoyrt avnoktanir av tí sama.

– Frá tí at eg var lítil havi eg skula tikið støðu til hetta, og eg havi eisini sæð og følt hesa skommuna í samkomuni, hóast tað varð frítt tosað um seksualitet heima hjá okkum, sigur hon.

Hetta er torført at greiða frá, heldur Miriam, og tað er orsøkin til, at hon nú arbeiðir við eini bók við nakinmyndum og teksti. Ein bók, sum Miriam sigur fagnar fría samfelagnum.

Tað fría samfelagið, ið Miriam við nakinmyndunum vil fagna, leggur seksuella skommuna, sum nógvur kvinnur kenna, á hillina. Miriam heldur, at tað er umráðandi, at virðismeta hetta samfelagið, ið ikki er ment á hendan hátt av óvart.

– Tað hevur verið ein long tilgongd við góðari feminismu. Kvinnur hava í fleiri ár stríðst fyri, at kvinnurøddirnar ymsa staðni í samfelagnum verða hoyrdar. Hetta ger, at vit í dag skilja kvinnuna betri, enn vit gjørdur fyrr, sigur hon.

–Eg njóti hetta frælsi til fulnar, staðfestir hon.

Til bókina, sum hon arbeiðir við, vil Miriam lýsa ymiskleikan og øll sløg av kvinnukroppum. Hon greiðir tó frá, at hóast tað ikki hevur verið trupult at fingið myndir av kvinnum í tjúgunum, so hevur tað verið sera torført at finna føroyskar kvinnur í fjørutinum, ið vilja vera við.

– Fjøruti ára gamlar kvinnur í Føroyum siga ikki ja, og ofta er grundgevingin arbeiði, sigur hon.

